

Dvaja učenici zo školy Jána Krstiteľa prišli za Ježišom a ostali u neho bývať. **Pane, kde bývaš? – Pod'ťe a uvidíte!** Tieto slová zazneli v dialógu medzi Majstrom a učeníkmi.

Vtedy škola fungovala takto. Žiak býval u svojho majstra. V jeho dome a rodine. Učeník prebýval so svojím učiteľom.

Byť s Kristom. Prebývať s Ním. Mať s Ním vzťah. **Osobný vzťah.** Stotožniť sa s Ním. Toto je podstata učeníctva. Vyjadriť to jedným slovom: BYŤ. A potom z toho slova vychádza ďalšie slovo, a to KONATĚ. Čiže najprv treba BYŤ, a potom KONATĚ. Slovíčko KONATĚ znamená slúžiť, byť aktívny, evanjelizovať, apoštolovať, atď.

Aby moje konanie a služba (KONATĚ) boli efektívnymi a zmysluplnými, tak je potrebné najprv kŕmiť sa Božím slovom, snažiť sa o modlitbu, rozjímanie, adoráciu, formáciu a duchovný i ľudský rast. Teda BYŤ a prebývať s Pánom. Byť pri Jeho nohách. To je náš **záväzok – formovať sa ako učeník Ježiša Krista v spoločenstve.** A potom sa nám bude ľahšie evanjelizovať a slúžiť.

Najväčšia prekážka pri službe je **ZNECHUTENIE.** Aj otec František Blachnicki hovorí o pokušení znechutenia – je tu snaha uspokojiť sa s priemernosťou, povrchnosťou.

Znechutenie je najväčšia vnútorná prekážka v našom duchovnom živote. Prejavuje sa rôzne. Výchovkami. Hanblivosťou. Pohodlnosťou. Ľahostajnosťou. Strachom.

Isto poznáme **príbeh o dvoch emauzských učeníkoch,** ktorí kráčali z Jeruzalema domov. Počas cesty vystupujú ako dvaja znechutení, smutní, bezradní ľudia, ale počas cesty pri lámaní chleba Božieho slova a zvlášť doma pri lámaní chleba Eucharistie boli znova zapálení ohňom Ducha Svätého, ktorý ich „vyhnal“ naspäť do mesta, aby ohlásili radostnú zvesť.

Sv. Ján Pavol II. nás pozýva, aby sme si uvedomili, že „**nemôžeme strácať zápal pre ohlasovanie**“ ľudom, ktorí sú vzdialení od Krista, lebo toto je „**prvoradou úlohou Cirkvi**“.

V pokore a pravde si uvedomujeme našu vlastnú biedu, ale to nie je na plač a smútok..., **ale na výzvu! Pýtame sa: Ako znova získať zápal, nadšenie, horlivosť?**

Odpoveď dáva Svätý Otec František. **Našou vlastnou skúsenosťou musí byť osobné stretnutie so zachraňujúcou Ježišovou láskou,** ktorú je potrebné prijať. Vedomie, že nás zachránil. A to nás pohýna. **To je akoby impulz. Impulz k tomu, aby sme o Božej láske hovorili druhým ľudom.** Ak túto túžbu nemáme, tak prosme Pána, aby nás nadchol znova..., aby nás zapálil. Aby zapálil naše studené srdce. Aby nás vytiahol z duchovnej vlažnosti a povrchnosti.

Ako je dobre stáť pred krížom alebo kľačať pred Oltárnou sviatosťou a jednoducho byť pred jeho očami! Ako nám len dobre robí, keď mu dovoľíme, aby sa vrátil a dotkol našej existencie, aby nás poslal zvestovať jeho nový život! Pápež hovorí o kontemplácii s láskou. **O čítaní Božieho slova s láskou a srdcom. O modlitbe srdcom!** Vtedy nás naplnia úžas a horlivosť.

Elias Vella hovorí o **horlivosti.** Je to nadšenie pre spásu ľudí. Charizma. Postoj. Životný štýl. Horlivosť je pri korení našej snahy privádzať nových ľudí ku Kristovi. Otec Elias **upriamuje pozornosť na Boha, ktorý je horlivý** za svoj národ Izrael. Bojuje za svoj ľud. Všímajme si horlivosť prorokov. Všímame si Makabejcov.

Ale pozor na fanatizmus!!! Fanatikovi ide o štruktúry, a nie o Boha ani o človeka. Nejde mu vôbec o Božie veci. **Horlivcovi vždy ide o Božie kráľovstvo.** Horlivosť je božské nadšenie.

Nakloniť sa k ľudom a priviesť ich k Ježišovi. Aj keď človek odmietne Krista, neodsúdim ho, naďalej ho mám rád, mám s ním súciti... Odmietam hriech a nie hriešnika.

Teda ako pestovať horlivosť? Tráviť čas s Bohom v modlitbe. Byť v Božej prítomnosti. Rozvíjať **dôvernosť s Bohom.** Čiže byť s Pánom. ... **VEĎ TOTO JE PODSTATA UČENÍCTVA JEŽIŠA KRISTA.**